

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

1 31 יולי 2019
2

לפני:

סגנית הנשיאה, השופטת רות צדיק
נציג ציבור (עובדים) מר הראל ברוך

נציג ציבור (מעסיקים) גב' הילנה ערד שטיינבך

התובע

ע"י ב"כ: עו"ד עמית לויתן ועו"ד אורית בשן

הנתבעת

ע"י ב"כ: עו"ד טניה ליאחובצקי ועו"ד מתן אלקיים

פסק דין

1. לפנינו תביעת התובע לתשלום זכויות שונות הנובעות מטענתו מתקופת עבודתו וסיומה.

רקע עובדתי

2. התובע הועסק על ידי הנתבעת החל מיום 21.1.14 ועד ליום 1.10.16. הנתבעת היא חברה פרטית לשיווק ומכירת כלים ומוצרים חד פעמיים. התובע הועסק על ידי הנתבעת בתפקיד נהג משאית, מחסנאי ומלגזן. התובע הועסק במשרה מלאה משך 5 ימים בשבוע.

3. בחודש 2/16 העתיקה הנתבעת את מקום עסקיה לעיר טירה. טרם העתקת מקום העבודה ניהלה הנתבעת את עסקיה ביישוב נס הרים.

4. התובע סיים את עבודתו בנתבעת בחודש 10/16. אין מחלוקת בין הצדדים כי התובע ורעייתו נדרשו לעבור טיפולי פוריות במהלך תקופת עבודת התובע בנתבעת. כמו כן אין חולק כי התובע בקש לסיים את עבודתו אולם, הצדדים נחלקו באשר לנסיבות שהובילו לסיום העבודה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

השאלות השנויות במחלוקת

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
5. במסגרת פסק דין זה, הכרעותינו דרושות בשאלות הבאות השנויות במחלוקת בין הצדדים:
1. מה היו נסיבות סיום יחסי העבודה - האם התובע זכאי לפיצויי פיטורים מחמת הרעה מוחשית בתנאי עבודתו, או שמא התובע התפטר מעבודתו?
 2. האם התובע זכאי לתשלום בגין פיצויי פיטורים ופיצוי בגין היעדר שימוע?
 3. האם התובע זכאי לפיצוי בשל היעדר הפרשות פנסיוניות?
 4. האם התובע זכאי לתשלום בגין שעות נוספות?
 5. האם התובע זכאי לתשלום פיצוי בגין אי מתן הודעה על תנאי עבודה?
 6. האם זכאי התובע לתשלום פיצויי הלנה?
- להלן נדון בשאלות אלו.

העדים

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
6. התובע העיד בעצמו.
- מטעם הנתבעת העידו מר [REDACTED] - בעלי הנתבעת אשר שימש גם כממונה על התובע, מר [REDACTED] - גיסו של [REDACTED], אשר עבד אף הוא בנתבעת, [REDACTED], אשר עבד כמנהל מחסן בנתבעת ומר [REDACTED], אשר עבד כאחראי מחסן ונהג בנתבעת.

דיון והכרעה

נסיבות סיום יחסי העבודה

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
7. לטענת התובע יחסי העבודה בינו ובין הנתבעת הגיעו לקיצם נוכח התפטרותו בדין מפוטר, בתמשך ישיר להרעה מוחשית בתנאי העסקתו. התובע טען כי הנתבעת העתיקה בחודש 2/16 את מקום עסקיה מהיישוב נס הרים, אשר סמוך למגורי התובע בבית שמש, לעיר טירה, מרחק של כ - 70 ק"מ, בשל כך נאלץ התובע לנסוע מידי יום כשעה וחצי לכל כיוון לעומת נסיעה בת כ - 20 דקות טרם המעבר. לטענתו המעבר הכביד עליו מאוד, בייחוד נוכח טיפולי הפוריות אשר התובע ורעייתו עברו באותה תקופה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

8. עוד טען התובע, כי המעבר בוצע באופן חד צדדי מבלי שנערך שימוע על מנת
לאפשר לו להביע את טענותיו ביחס למעבר על כן, מאחר ולא מדובר בנסיבות
בהן למעסיק יש אפשרות לשנות את ההרעה, לא חלה על התובע חובה להתריע
לפני התפטרותו.
9. הנתבעת טענה מנגד כי בחודש 10/16 שלח התובע [REDACTED] הודעת התפטרות,
בה נטען כי התובע מתפטר מעבודתו בשל רצונו להקדיש עצמו לטיפול הפוריות.
הודעה זו לבדה מפריכה את טענת התובע כי התפטר עקב הרעת תנאים. כמו כן,
ההודעה ניתנה בחלוף כשנה לאחר שהנתבעת עברה למשכנה החדש. התובע
המשיך לעבוד אצל הנתבעת אחרי המעבר על כן, העתקת מקום מושבה של
החברה אינה הסיבה אשר גרמה לתובע לעזוב את מקום עבודתו.
10. עוד טענה הנתבעת כי בזמן אמת לא הייתה כל טענה להרעת תנאים, טענה אשר
באה לעולם רק לצורך ההליך המשפטי. כמו כן, התובע אף לא התריע מראש על
כוונתו להתפטר ולא נתן לנתבעת הזדמנות נאותה לתקן את ההתרעה. נוכח
האמור לעיל, טענה הנתבעת כי אין להכיר בהתפטרות התובע כהתפטרות מחמת
הרעה מוחשית.
11. בהתאם לסעיף 11 לחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג – 1963 (להלן: **חוק פיצויי
פיטורים**), התפטרות עובד בנסיבות של הרעה מוחשית או נסיבות בהן לא ניתן
היה לדרוש מהעובד להמשיך בעבודתו, הינה בגדר התפטרות המקנה זכאות
לפיצויי פיטורים, בכפוף לעמידה בתנאי החוק - קיומן של נסיבות כאמור; על
התובע להוכיח קשר סיבתי בין ההתפטרות לנסיבות אלו; על התובע להוכיח כי
נתן התראה סבירה למעסיק על כוונתו להתפטר והזדמנות נאותה לתקן את
ההרעה או הנסיבות.
12. בחנו את מעשיו של כל צד והתנהגותו במישור הכרונולוגי האחרון של יחסי
העבודה. לאחר ששקלנו את מכלול הטענות, העדויות והראיות, מצאנו כי נסיבות
התפטרותו של התובע אינן נסיבות המזכות את התובע בפיצויי פיטורים, בגין
התפטרות בדין מפוטר, ונפרט.
13. **ראשית**, הנתבעת הוכיחה כי התפטרות התובע בוצעה זמן רב לאחר העתקת
מקום העבודה לעיר טירה. [REDACTED] הצהיר כי הודיע לתובע על העברת משרדי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

- 1 הנתבעת לטירה עוד בחודש 8/15. תהליך המעבר החל בחודש 12/15 והסתיים
2 בחודש 2/16 (ס' 11 - 13 לתצהירו).
3
- 4 14. הוסיף והצהיר כי התובע לא העלה כל טענה בדבר המעבר בזמן אמת.
5 הבהיר כי אילו היה התובע מעלה טענה בשלב כלשהו היה ניתן לגבש
6 פתרון שיהיה מקובל על שני הצדדים, כגון המשך פעילות מחסן הנתבעת ביישוב
7 נס הרים, כך שהתובע יוכל להמשיך ולעבוד מהמחסן בירושלים ולחלק את
8 הסחורה המיועדת לאזור בית שמש ולירושלים (ס' 13 לתצהירו של מר. **_____**).
9
- 10 15. גרסת הנתבעת קיבלה חיזוק מעדותו של התובע, אשר אישר כי ידע על המעבר
11 הצפוי חודשים לפני שהתרחש בפועל:
12 "ש. המחסן היה שטח אדמה ריק התחילו להעביר ב- 12/15, סיימו להעביר ב-
13 2/16, כל משך הזמן הזה היית שותף להעברות הסחורה למחסן ?
14 ת. ברור.
15 ש. ידעת שהולכים לעבור עוד כמה חדשים?
16 ת. כן " (עמ' 5 לפ', ש' 14 - 18).
17
- 18 16. התובע הודה בתצהירו כי בחר לעזוב את עבודתו כשנה לאחר שהנתבעת העבירה
19 את מקום עסקיה (ס' 38 לתצהירו). אין חולק כי מדובר בפרק זמן ממושך, אשר
20 יש בו כשלעצמו, כדי להחליש את טענת התובע כי הסיבה לסיום עבודתו נבעה
21 מהעתקת משרדי הנתבעת ליישוב אחר. בהמשך חקירתו, הודה התובע כי בחר
22 לסיים את עבודתו מאחר והיה לו קשה להמשיך בעבודה, יחד עם הטיפולים
23 אותם נאלץ לעבור עם רעייתו (עמ' 6 לפ', ש' 3 - 10).
24
- 25 17. עוד הודה התובע בחקירתו, כי ההודעה אותה שלח **_____** בה ביקש תשלום
26 פיצויים מסיבות אישיות, נכתבה מאחר וחשש מכעסו של **_____** (עמ' 6 לפ',
27 ש' 11 - 21). לא מצאנו כי יש בהסבר זה אותו מסר התובע, כדי להפריך את גרסת
28 הנתבעת לפיה התובע בחר לעזוב משיקוליו ולא מחמת הרעה מוחשית.
29
- 30 18. שנית, גרסת הנתבעת קיבלה חיזוק מהודעת הדוא"ל אותה כתב התובע **_____**
31 **_____** ביום 28.10.16 (נספח ג' לתצהירו של **_____**). עיון בהודעה מעלה כי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

1 תוכנה ברור ומלמד כי התובע בחר לעזוב מיוזמתו את מקום העבודה מסיבות
2 אישיות הקשורות בטיפולי הפוריות. בהודעה זו אף ביקש התובע [REDACTED]
3 לקבל פיצויי פיטורים, לפנים משורת הדין.
4

5 19. **לסיכום**, לאורם של דברים אלו, אנו קובעים כי הנתבעת הוכיחה כי לא התקיים
6 קשר סיבתי בין התפטרות התובע ובין העתקת מקום עסקיה לטירה. מאחר
7 ותנאי זה לא התקיים, אין אנו נדרשים לדון בשאלה האם היה על התובע לתת
8 לנתבעת התרעה מספקת בנסיבות אלו. בהתאם לכך, אנו קובעים כי התובע לא
9 הרים את הנטל להוכיח כי מתקיימים תנאי סעיף 11 לחוק פיצויי פיטורים.
10

11 פיצויי פיטורים ופיצוי בגין היעדר שימוע

12 20. התובע טען כי הוא זכאי לפיצויי פיטורים בסך של 18,900 ₪ וכן לפיצוי בגין
13 העדר שימוע טרם העתקת מקום העבודה בסך של 21,000 ₪. מאחר וכאמור
14 לעיל, קבענו כי התובע לא עמד בתנאי סעיף 11א לחוק פיצויי פיטורים, דין
15 תביעתו לתשלום פיצויי פיטורים להידחות.
16

17 21. באשר לטענת התובע לפיצוי בגין היעדר שימוע טרם העברת מקום העבודה -
18 לאחר ששקלנו את העדויות, מצאנו כי הנתבעת הוכיחה כי התובע היה מודע
19 היטב למעבר המתכוון. כפי שצינו לעיל, התובע הודה בחקירתו כי היה מודע
20 למעבר מספר חודשים לפני עריכתו.
21

22 22. [REDACTED] הצהיר כי ערך עם התובע שיחות בקשר למעבר, עוד טרם ביצעו
23 והתובע אף נלווה אליו לביקור בשטח (ס' 12 לתצהירו). התובע הודה בחקירתו
24 כי ביקר בשטח אליו עברו עסקי הנתבעת עוד טרם המעבר, יחד עם [REDACTED]
25 אולם, לגרסתו עשה כן על מנת לבקר את חברו של [REDACTED] לא מצאנו ממש
26 בטענת התובע בעניין זה ולאחר ששקלנו את גרסאות הצדדים, מצאנו כי גרסת
27 הנתבעת עדיפה עלינו. בהתאם לכך, דין תביעת התובע לפיצוי בגין היעדר שימוע
28 להידחות.
29
30
31

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

פיצוי בגין היעדר הפרשות פנסיוניות

- 1
23. לטענת התובע, במועד תחילת עבודתו הייתה בבעלותו קרן פנסיה פעילה על כן, בהתאם לכך על הנתבעת לשלם פיצוי בסך של 13,626 ₪. הנתבעת הודתה כי התובע זכאי לפיצוי בגין היעדר הפרשות פנסיוניות וטענה כי בשל טעות לא הופקדו הסכומים בקרן הפנסיה. לטענת הנתבעת, ניסתה לשלם לתובע את הכספים לאחר שגילתה את הטעות אולם, התובע לא טרח להשיב לפניו לקבלת הכספים.
24. לאור הודאת הנתבעת, אין חולק כי על הנתבעת לשלם לתובע את כספי הפנסיה. לא מצאנו כי יש בהסברי הנתבעת נימוק המבהיר מדוע לא הופקדו הכספים בגין ההפרשות הפנסיוניות בהתאם לדין ובמועד. התובע העיד בעניין זה כדלקמן:
- 11 "לצערי, איפה שאני עובד כרגע, יש לנו חבר משותף שהוא חבר של [REDACTED]
12 . אמרתי לאותו אדם שאני הולך כנראה לתבוע את [REDACTED] על מה שהיה
13 לי. לא יודע במקרה, זה היה באותו תקופה שבוע אחרי שדיברתי, יש שם איזה
14 חברות עם [REDACTED] שהם בעלי עסקים, איך שהוא שבוע אחרי זה, [REDACTED]
15 , אמר לי [REDACTED] רציתי לבוא, בדקנו שלא שילמנו לך את הפנסיה.
16 לדעתי מה שהיה שהוא דיבר איתו על זה שאני הולך לתבוע אותו, והבנתי מכל
17 הבלגן הזה שהוא אמר את זה [REDACTED] ולכן הוא התקשר אלי, כך הבנתי"
18 (עמ' 4 לפ' ש' 18-23). לא נעלמה מעינינו טענת נציג הנתבעת אשר העיד כי ניסה
19 ליצור קשר טלפוני עם התובע (עמ' 17 לפ' ש' 1-2) ובשל טעות הסוכן לא הופקדו
20 הכספים. עם זאת הטענה בעניין טעות הסוכן נטענה בעלמא מבלי שהובאה כל
21 ראיה או תצהיר מטעמו לתמיכה בטענת הנתבעת.
25. מכל מקום, אין בעובדה כי התובע לא להשיב לפניו הנתבעת לאחר סיום עבודתו, כדי לאיין את זכאותו לפיצוי בגין היעדר הפרשות פנסיוניות. הנתבעת לא הפריכה את תחשיב התובע (ס' 45 לכתב התביעה, טבלה מפורטת צורפה כנספח ה לכתב התביעה). בהתאם לכך, אנו מקבלים את תביעת התובע ברכיב זה וקובעים כי על הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בסך של 13,626 ₪ בגין הפרשות פנסיוניות.
- 27
- 28
- 29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

תשלום בגין עבודה בשעות נוספות

- 1
2 26. התובע טען כי הועסק על ידי הנתבעת במתכונת של 10 - 12 שעות ליום אולם
3 שעות אלו לא שולמו. נוכח זאת, טען התובע כי הוא זכאי לתשלום בגין שעות
4 נוספות בסך של 87,295 ₪, על בסיס תחשיב של 60 שעות נוספות לחודש בהן
5 עבד לשיטתו.
6
7 27. הנתבעת הכחישה את טענת התובע כי הוא זכאי לתשלום בגין שעות נוספות
8 וטענה כי מתכונת עבודת התובע עמדה על 8 שעות ביום ופעמים רבות אף פחות
9 מכך.
10
11 28. בהתאם להלכה, לאחר תיקון 24 לחוק הגנת השכר, נטל ההוכחה בדבר מתכונת
12 עבודתו של התובע מוטל על המעסיק. בהתאם להוראות חוק הגנת השכר לאחר
13 התיקון (סעיף 26), בתובענה של עובד לתשלום שכר עבודה, לרבות גמול שעות
14 נוספות או גמול עבודה במנוחה השבועית, שבה שנויות במחלוקת שעות העבודה
15 בעדן נתבע השכר, תהא חובת ההוכחה על המעסיק כי העובד לא עמד לרשות
16 העבודה במשך שעות העבודה השנויות במחלוקת, אם המעסיק לא הציג רישומי
17 נוכחות מתוך פנקס שעות עבודה, ככל שהוא חייב לנהלו.
18 29. בעניין ריעני, עמד בית הדין הארצי על האופן בו יש ליישם תיקון 24 לחוק הגנת
19 השכר, תשי"ח – 1958 (להלן: **חוק הגנת השכר**), וקבע כדלהלן: "**לצורך יישומו**
20 **של סעיף 26 ניתן איפוא להבחין בין מספר מצבים אפשריים ביחס למידת הוודאות**
21 **בהתקיימות התנאי של עבודה בשעות נוספות, העומד ביסוד תשלום גמול שעות**
22 **נוספות, ולמידת הוודאות בהיקפה של העבודה הנוספת. ואלה הם: ... המצב**
23 **הראשון, כאשר בית הדין, לאחר בחינת כלל הראיות בתיק קובע כי עלה בידי אחד**
24 **הצדדים - בין אם זהו העובד ובין אם זהו המעסיק - לשכנע בקיומה של עבודה נוספת**
25 **בהיקף מסוים. במקרה כזה ייפסק גמול השעות הנוספות על יסוד ההיקף שהוכח.**
26
- 27 **המצב הרביעי, כאשר בית הדין קובע ממצא בדבר העדר עבודה בשעות נוספות.**
28 **במקרה כזה לא חלה החזקה, שכן יסודותיה - הנגזרים מסיווג גמול השעות הנוספות**
29 **כתוספת המותנית בתנאי - לא הוכחו וכפות המאזניים אף לא נותרו מעוינות ביחס**
30 **אליהן. ...**" (ע"ע (ארצי) 47715-09-14 עוזי ריעני נ' אליאסי שיווק בע"מ, פורסם
31 בנבו, ניתן ביום 29.3.17).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

30. בהתאם לתיקון 24 לחוק הגנת השכר, מאחר והנתבעת לא הציגה דוחות נוכחות מתקופת עבודתו של התובע, נטל ההוכחה על הנתבעת, להפריך את טענת התובע בדבר מתכונת עבודה אשר כללה שעות נוספות. בנסיבות מקרה זה, מצאנו כי הנתבעת הרימה את הנטל להוכיח כי התובע אינו זכאי לתשלום בגין שעות נוספות, מהטעמים הבאים -
31. **ראשית**, גרסת התובע בתצהירו לעניין ביצוע השעות הנוספות הייתה עמומה. התובע טען כי עבד למעלה מ - 8 שעות עבודה מדי יום אולם לא ציין בכמה שעות מדובר, אף לא בהערכה כללית: **"...מדי יום עבדתי שעות רבות ולמעלה מ - 8 שעות עבודה מדי יום"** (ס' 5 לתצהירו של התובע).
32. עוד טען התובע, כי נדרש לעבוד שעות נוספות **"אשר פעמים רבות נמשכו עד שעות הלילה המאוחרות כאשר מעת לעת אף נדרשתי לעבוד בימי שישי"** (ס' 7 לתצהירו של התובע). גם טענתו זו של התובע, ביחס לדרישה כי יעבוד בימי שישי ובשעות מאוחרות, הועלתה על ידי התובע באופן כללי ביותר, מבלי שהתובע מצביע על מתכונת עבודה כלשהי. בהמשך הצהיר (סעיף 9 לתצהירו) כי בתקופת ההעסקה נהל המעסיק אולם אירועים על כן, עבד כ- 15 עד 16 שעות ביום. עם זאת, לא הובהר מהי העבודה אשר בצע התובע באולם ובאילו שעות. למעט אמירה כללית זו לא פורטה מתכונת עבודה וסוג העבודה לה נדרש התובע עת נהל המעסיק אולם אירועים.
33. בהקשר זה יש לציין, כי התובע אף הודה בתצהירו כי הסיבה לעבודתו עד שעות מאוחרות, הייתה בשל היעדרויותיו מעבודתו עקב עזרתו לרעייתו בטיפול הפוריות: **"מהלך תקופת ההעסקה נאלצתי להיעדר מעת לעת על מנת ללוות את רעייתי לטיפולים ולבדיקות שנערכו בשעות הבוקר בבית החולים וזאת, עקב הליך רפואי בו היינו מצויים אני ורעייתי באותה העת (טיפול פוריות).**
- אני הודעתי למעסיק כי אני ורעייתי מצויים בטיפול פוריות וכי עקב כך איאלץ להיעדר מהעבודה מעת לעת למס' שעות בבוקר וסוכם ביני לבין הנתבעת כי אשלים את שעות העבודה שהחסרתי עקב הטיפולים" (ס' 33 - 34 לתצהירו של התובע).
34. **שנית**, אל מול גרסת התובע, מצאנו כי גרסת עדי הנתבעת הייתה עקבית. הצהיר כי במהלך תקופת עבודתו של התובע, נעדר התובע רבות מעבודתו בשל טיפולי הפוריות אותן עבר עם רעייתו ופעמים רבות אף הגיע לעבודה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

- 1 באיחור. הבהיר כי ההיעדרויות והאיחורים של התובע היו בידיעתו
2 ובהסכמתו והשעות בהן נעדר התובע לא קוזזו משכרו (ס' 18 לתצהירו של
3 [REDACTED]).
- 4 עוד הצהיר [REDACTED] כי לאחר המעבר לטירה, בימים בהם ליווה התובע את
5 רעייתו לטיפול הפוריות, נהג להגיע לעבודתו בשעות הצהריים והשלים את
6 השעות אותן החסיר בימים אחרים (ס' 19 לתצהירו של מר [REDACTED]). עדותו של
7 [REDACTED] עלתה בקנה אחד עם תצהירו (עמ' 19 לפי, ש' 21 - 25).
- 8 36. שלישית, גרסתו של [REDACTED] קיבלה חיזוק מעדויות עדי הנתבעת. [REDACTED]
9 הצהיר כי מתכונת עבודתו עמדה על 8 שעות ביום, עד השעה 17:00 (ס' 6
10 לתצהירו). ציין כי נהג לנסוע יחד עם התובע לעבודה ובחזרה לביתו,
11 מאחר וביתו של [REDACTED] וביתו של התובע סמוכים. עוד הצהיר [REDACTED] כי
12 מתכונת עבודתו הייתה דומה לזו של התובע ועמדה על 8 שעות ביום, עד השעה
13 17:00 (ס' 6 - 10 לתצהירו של [REDACTED]).
- 14 37. וכן [REDACTED] הצהירו כי התובע נהג להגיע מאוחר לעבודה או להישאר
15 מאוחר בעבודה עקב היעדרויותיו בשל הנסיעות עם רעייתו לטיפול הפוריות,
16 כאשר [REDACTED] מעולם לא כעס על התובע בקשר להיעדרויותיו (ס' 11 - 2
17 לתצהירו של [REDACTED]; עדותו של [REDACTED] בעמ' 11 לפי, ש' 29-31; ס' 7
18 לתצהירו של [REDACTED]; עדותו של [REDACTED] בעמ' 13 ש' 11 - 17). לא מצאנו כי
19 בעדותם של עדי הנתבעת התגלעו סתירות כטענת התובע. בדומה, לא מצאנו
20 מקום להפחית במשקל עדויות אלו, נוכח קרבתם של העדים [REDACTED] כאשר
21 ממילא מדובר בעדויות אשר מהוות חיזוק ראייתי לראיות נוספות.
- 22 38. רביעית, עוד שקלנו את דוח האיתוראן אותו הגיש התובע (נספח ב' לתצהירו).
23 עיון בדו"ח זה מעלה כי מדובר בדו"ח המתייחס לשבעה ימים מכל תקופת
24 העבודה, אותם בחר התובע. כמו כן, לא ניתן להסיק מהדו"ח כי התובע עבד
25 במתכונת השעות הנטענת על ידו. התובע אף לא הפריך את טענת הנתבעת, לפיה
26 היו עובדים נוספים אשר השתמשו ברכב זה.
- 27 39. זאת ועוד. מחקירת התובע עלה כי נהג לעשות שימוש ברכב לצרכיו הפרטיים
28 ויש בכך כדי להחליש את חוזקו הראייתי של הדו"ח. כך, סיפר התובע בעדותו
29 כי נהג לקחת ולאסוף את רעייתו מהטיפולים :

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

- 1 "ש. אף פעם לא איחרת ?
- 2 ת. אני רוצה להסביר. הייתי מגיע למחסן, מעמיס את הסחורה לאן שהייתי
- 3 צריך לנסוע. הטיפולים היו בירושלים, לא היה אף אחד שעבד איתי. היינו
- 4 מעמיסים את הסחורה בבוקר, שם את אשתי בבית החולים בירושלים, עין
- 5 כרם, או שערי צדק, עושה פיזור ללקוחות, אשתי היתה מחכה לי המון זמן
- 6 עד שהייתי חוזר מפיזור הסחורה ולוקח אותה וחוזר הביתה" (עמ' 6 לפי, ש' 31,
- 7 עמ' 7 לפי, ש' 1-5).
- 8
- 9 40. עוד עלה מעדותו של התובע כי השתמש ברכב לצרכים פרטיים, כגון קניות:
- 10 "ש. האם השתמשת ברכב בדוקטו לצרכים פרטיים ?
- 11 ת. פעם אחת בלבד.
- 12 ש. מפנה לדוח איתורן 21.8.16 פיאת דוקטו מספר 4716413 שעה 17:14
- 13 בשדרות יגאל אלון בית שמש, בקניון ביג פיישן, האם השתמשת ברכב
- 14 לצרכים פרטיים באותו יום?
- 15 ת. אין לי מושג. יכול להיות שעמדתי שם ועשיתי קניות לבית שלי ואתה שואל *
- 16 אם מותר לי לעשות קניות לבית ולעמוד שם.
- 17 ...
- 18 המשך ח.נ.
- 19 ש. מה יש ברח' רמבם 2 ?
- 20 ת. לא יודע. לא יודע מה יש ברח' רמבם בכלל לשאלתך" (עמ' 7 לפי, ש' 25 –
- 21 32, עמ' 8 לפי, ש' 11 + 12).
- 22
- 23 41. לא היה בפי התובע מענה כיצד האמור בדו"ח מתיישב עם שעות העבודה
- 24 הנטענות על ידו:
- 25 "ש. בתצהיר כתבת שיצאת בש 5 לפנות בוקר, תראה בדוח איתורן מתי יצאת
- 26 בשעה 5 לפנות בוקר?
- 27 ת. קודם כל אני לא צריך את איתורן. אביו של מאיר עבד איתי באותה תקופה
- 28 שהיה יודע שאני יצאתי יותר מוקדם, יש לי הודעות ווטצאפ שאני מחכה לו
- 29 מחוץ לבית בשעה 5 בבוקר. לשאלתך, לא צרפתי את ההודעות לתצהיר (עמ' 7
- 30 לפי, ש' 20 - 24).
- 31
- 32 42. לאור האמור לעיל, מצאנו כי אין בדו"ח האיתורן אותו הגיש התובע כדי לחזק
- 33 את גרסתו בדבר מתכונת עבודתו בשעות נוספות.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

43. טרם מתן הכרעתנו, נבהיר כי בחנו גם את המסרונים אשר הוחלפו בין התובע
ובין רעייתו, אותם צירף התובע לכתב תביעתו (נספח ב'). מדובר במסרונים אשר
הוחלפו בחודש 8/16, כאשר צוין בהם כי התובע ישוב לביתו בשעות הערב
המאוחרות אולם, לא ניתן להסיק מהתכתובות היכן שהה התובע באותו מועד,
כפי שהודתה גם רעייתו של התובע בעדותה, או מתי החל את יום העבודה (עמ'
8 לפי, ש' 20 – 32).
44. **לסיכום**, לאור כל האמור לעיל מצאנו כי הנתבעת הרימה את נטל הראיה באשר
למתכונת שעות עבודת התובע והעבירה את הנטל אל כתפי לתובע אשר לא הרים
נטל זה ולא הפריך את טענות הנתבעת.
45. בהתאם לכך, מצאנו כי עניינו בא בגדר המצב הרביעי המוזכר בעניין ריעני לעיל,
שכן לאחר ששמענו את מכלול העדים ובחנו את מכלול הראיות והעדויות, מצאנו
כי גרסת התובע ביחס לעבודתו בשעות נוספות לא הייתה משכנעת ועקבית, בעוד
הנתבעת כאמור העבירה את נטל הראיה חזרה אל התובע לפיכך, תביעת התובע
בגין רכיב זה נדחית.
- פיצוי בגין אי מתן הודעה על תנאי עבודה**
46. התובע טען כי הוא זכאי לפיצוי בסך של 15,000 ₪ בגין אי מתן הודעה על תנאי
העבודה כמחויב בחוק הודעה לעובד ולמועמד לעבודה (תנאי עבודה והליכי מיון
וקבלה לעבודה), תשס"ב-2002 (להלן: "**חוק הודעה לעובד**"). הנתבעת טענה
מנגד כי התובע קיבל הודעה על תנאי עבודתו בכתב ובעל פה.
47. סעיף 1 לחוק הודעה לעובד קובע כי:
"מעסיק ימסור לעובד, לא יאוחר משלושים ימים מהיום שהעובד התחיל לעבוד אצלו... לא
יאוחר משבעה ימים, הודעה בכתב שבה יפרט את תנאי העבודה של העובד לפי הוראות חוק
זה (בחוק זה – הודעה על תנאי עבודה)".
48. סעיף 2 לחוק הודעה לעובד מפרט את העניינים אותם יש לפרט בהודעה.
סעיף 5 (א) קובע כי "בית הדין האזורי לעבודה תהא סמכות ייחודית לדון בהליך אזרחי
על הפרת הוראות חוק זה והוא רשאי –(1) לפסוק פיצויים, אף אם לא נגרם נזק של ממון,
בשיעור שייראה לו בנסיבות העניין".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

49. לאחר ששקלנו את מכלול הראיות והעדויות, הגענו לכלל מסקנה כי הנתבעת לא הוכיחה כי מסרה לתובע הודעה לעובד בכתב [REDACTED] הצהיר כי עם תחילת עבודת התובע, מסר לו הודעה בכתב על תנאי עבודתו (נוסח ההודעה צורף כנספח ד' לתצהירו של [REDACTED]). חזר על גרסתו בעדותו, וסיפר כי הסביר לתובע על תנאי עבודתו ואף מסר לו הודעה בכתב (עמ' 15 לפ', ש' 12 - 20).

50. התובע לא הפריך את גרסתו של [REDACTED] ולמעט האמור בתצהירו כי לא נמסרה לידיו הודעה מוקדמת, לא התייחס הוא לנוסח ההודעה אשר צורפה לתיק ולא הוכיח את טענתו כי לא נמסר לו טופס הודעה לעובד. לאור האמור, דין תביעתו ברכיב זה להידחות.

פיצויי הלנה

51. באשר לטענת התובע כי הוא זכאי לפיצויי הלנה, נציין כי בנסיבות המקרה דנו, לא מצאנו כי התובע זכאי לפיצויי הלנה, מאחר וקבענו כי התובע אינו זכאי לתשלום בגין שעות נוספות ופיצויי פיטורים.

רכיבי תביעה שזנחו וטענת הקיזוז של הנתבעת

52. למען הסדר הטוב, נציין כי בכתב תביעתו טען התובע כי הוא זכאי לתשלום בגין שכר חודש 10/16 אולם, בסיכומיו ציין התובע כי הוא מוותר על רכיב זה (סי' 4 לסיכומי התובע).

53. עוד יצוין, כי בכתב תביעתו טען התובע כי הוא זכאי לממש זכותו לפדיון 15 ימי חופשה אותם לא ניצל ולפיצוי בגין 4,425 ₪ בגין ימים אלו. הנתבעת טענה מנגד בכתב הגנתה, כי התובע ניצל את מלוא ימי החופשה שעמדו לרשותו ואף מעבר לכך, מאחר ונעדר בשל טיפולי הפוריות אף שימים אלו לא קוזזו משכרו. עיון בתצהיר התובע ובסיכומיו, מעלה כי התובע זנח את תביעתו בגין רכיב החופשה לפיכך, איננו נדרשים להכריע ברכיב זה.

54. כמו כן, לא נעלם מעינינו כי בכתב ההגנה העלתה הנתבעת טענת קיזוז לפיה יש לקזז נזק בסך של 70,000 ₪ אותו גרם התובע לנתבעת, מאחר והותיר ארגזים

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 31081-07-17

של סחורה מחוץ למחסני הנתבעת. בסיכומיה זנחה הנתבעת טענה זו, אשר ממילא לא הוכחה בפנינו. בהתאם לכך, טענת הקיזוז נדחת.

סוף דבר

55. הנתבעת תשלם לתובע, תוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין את הסכומים הבאים:

בגין הפרשות פנסיוניות, סך של 13,626 ₪.
לסכום זה יתווספו הפרשי ריבית והצמדה כדין החל מיום הגשת התביעה ועד התשלום המלא בפועל.

56. מאחר וסכום התביעה היה גבוה ביותר ומרבית רכיבי התביעה נדחו, הנתבעת תישא בהוצאות שכ"ט בסך של 3,000 ₪ בלבד, אשר ישולמו תוך 30 יום מהיום אחרת יישאו הפרשי ריבית והצמדה כדין החל מהיום.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשע"ט, (31 יולי 2019), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

רוית צדיק, שופטת, סגנית הנשיאה

נציגת מעסיקים גב' הילנה
ערד שטיינבך

רוית צדיק, שופטת,
סגנית נשיאה

נציג עובדים מר ברוך הראל